

Je pátek 21. dubna, poslucháte studio N, tady je výtek svoboda.

Dnes o životě s postkovidovým syndromem.

Svět mi začal smrdět 26. ledna, když jsem se doma vkoupil něchy stala na pracovní schůzku.

Tak začala redaktorka Karolina Klinková svůj osobný tekst o long covidu.

Jaký je život, když začne páchnout všechno kolem vás a co všechno může být příznak postkovidového syndromu?

O tom si teď sni budu povídat Karolino ahoj býtej.

Ahoj Vítku.

Můžeš pokračovat v tom příběhu, jak si zjistila, že máš long covid?

Jasně.

Ano, je to jako si přečítel vlastně z toho textu.

Já jsem zjistila, že my začali věci smrdět 26. januára, když jsem se chystila na pracovní schůzku.

Sláčila jsem pumpičku s olejom na vlasy.

Dala jsem si ho do ruk a chcel jsem si ho dať na vlasy, aby mi ne stáli na všetky strany.

A zrazo jsem mala pocit, že ten olej se musel pokazit, že to není možné, aby takto smrděl.

Byla to fakt jako nějaká koncentrovaná úplná loba zavretá v jednej flaštičke.

Já už v tom momente jsem mala ten olej v vlasoch, takže v ten deň jsem chodila po světě a i na pracovní schod s tím, že jsem mala pocit, že paně Bože, já všechny musím smrdět v tomto světě.

No a vlastně asi odvadně neskôr, mezi tím ten olej nějak vyprchal, takže už jsem si nesmrděla.

Ale asi odvadně neskôr jsem si jšlo umyť hlavu

a zjistila jsem, že úplně rovnako, jako ten olej mi smrdí aji šampon na vlasy.

A po toho jsem zjistila, že mi úplně rovnako smrdí aji z prchový gel, zubná pasta, a vyváž, prací prášok, vecina u umívané domácností,

jako prostriedky na čisteně vše ličoho.

A to byl vlastně moment, kdy jsem si uvídomila,

že to naozaj není o jednom oleji a že to bude asi nějaký větší problém.

Dá se říct, protože ten výskum stále probíhá, je to celé velmi čerstve.

Je jasné, covid tedy s námi, když to tak možná někdy nepodzitujeme,

není moc dlou, ale víme, co to tedy long covid,

nebo ten post-covidový syndrom, jak jsem mu říká česky, je?

Na to vlastně neexistujem, myslím úplně nějaké presne definici,

různé skupiny, různých věcí, to definuju různým spôsobom.

Myslím, že teraz panuje nějaká taká vzhoda v tom,

že jsou to příznaky, které se ti prejevju 12 týždňou,

potom jako si prekonal covid.

A jsou to příznaky, které môžu mať různé podoby od toho,

co se bavíme pri mě, že mi věci zapachají,

cesto, že v věci vůbec necítíš,

cesto, že máš migrény, cesto, že máš nějaké kognitívne řadkosti,

nevěš se soustředit mež nějakou zvláštnu,

jako mozkovou humlu, nevěš dýchat poriadně.

Takže tých prejavou je mnoho, ale nějaké bysme to mali jako,

že súhrně pomenovat, tak jsou to příznaky,

které pokračuje pomrně dlouho po covidě
a naozaj trvají až několik týždňů,
potom jako si ho prekonal a možu trvať aj veľmi dlho.
Vlastne teď ještě nevíme jak dlouho, protože některé tedy
ty long covidu ještě prostě neskončili.
Problematické na tom long covidu je to,
že nemusíš mít těžký covid, nemusíš mít těžký průběh,
na to, aby tě pak potkal ten long covid.
Můžeš mít velmi lehkou formu covidu,
ale potom se ti může objevit jeden, druhý,
alebo mnoho příznaků.
Jestli to není moc osobný,
ty směla těžký průběh covidu, nebo těšší?
Většinou nemala jsem nějaký úplně zásadně těžký průběh covidu.
Mala jsem ho jako, že tak nebylo to příjemné,
ale byly možná tři také dny,
když jsem malá naozaj horučky, že je většinu,
jako nemávám, a když jsem chorá,
hrozněma bolila hlava, ale fakt,
že tak, že jsem mě dokázala ani
mít otevřené oči,
i by jsem počuvala nějak
pána prsteňů, prostě audioknihy,
či rozhlasové hry, a to bylo všechno,
že jsem dokázala rovidit, ale to byly 3 dny.
Strašněma bolili oči, to byl taký
zvláštný pro mě příznak,
co jsem nikdy předtím nezažila,
když bych trochu dní v pohodě přešlo,
problém nastal, že
já jsem se vlastně vracela do práce,
normálně jsem začala fungovat,
a potom sami s toho všem vyvinul
jako druhodný zápal dotín,
no a to jsem se už trochu nátrapila,
přitom já jsem
zostala potom niekoľko týždňů na Nemocinskej,
to byl vlastně december,
celý december jsem strávila tím,
že jsem byla vlastně zavřeta doma,
a to jsem se teda nátrapila už no,
ale jakože hovorím, to byl
druhodné kolo, ten covid samotný,
nebou taky hrozný,

ale to, co asi on spôsobil
a jako se na mě podpísal v tom druhom kolo,
tak to byl už potom horšně.
Když budeme pokáčovat v tom příběhu,
tak ty teda Karolina je leden,
zjišťuješ, že ti všechno smrdí,
nebo asi čucháš k dalším o dalším věcem
a zjišťuješ, že ti toho víc a víc smrdí,
nebo jak to bylo.
No to ani nemusíš nějak jako,
že aktivně si vyberat,
že idem zkusit čuchať k tomu a k tomu,
a v tom, ako žiješ,
zrazu zjistiš, že věci začali smrděť
a zjistiš, že začalo smrděť
úplně všechno.
Kosmetika byla naozaj pre mňa,
taky nějaký prvý
prvá lastovička,
kedy jsem si to uvedomila,
ale potom přišlo jedlo,
to byla obrovská kapitola,
zjistila jsem, aké všechno jedlo mi pachne
a to byl docela celkom teda
problém, protože mi páchlo
naozaj všechno.
Ježívala jsem naozaj na nějakých
prostě crackeroch a
siré, to bylo super,
že sir som jezd mohla v tých najhorších časoch
ešte.
Ale problematická byla např.
jako, že zelení na
čokolvek teple
od nějakého roztopeného oleja,
masla, v ráce vody dokonce.
Takže čokolvek teple pre mňa bylo
jako, že úplně nemožné zjest.
Já jsem se stala prostě šalatovou kralovnou.
No a potom
jedle ještě přišla potom další
epizoda a to je priestor.
Strašně mi začal smrdiť priestor, různý
od toho, že

keď si moj partner domá zomlal kávu
tak mňa je prostě smrděl celý bit, protože
jsem mi ucítila zomletu.
Kávu som mimochodom, já sama musela
pít s takým věčkom niekoľko týždňou,
protože som nedokázala
jsem se i vzdať, protože
jsem zvyknout aju pít, ale
nedokázala se mi pít tak, že by som
tėt býkala to, co stejka vyšlo.
No a potom
keď jsem hovédila o tom priestore, tak to bylo
aj mesto samotné.
Vtedy si vlastně uvedo miške ti
všetko smrdí, kde všade nějaké
pachy existují.
Od toho, že prejdeš
v podchodě v metré okolo pekárně
a tam cítíš prostě pečivo
pre mňa to nebylo a ta pekna příjemna
voňa to
prostě čerstvého pečiva, ale
ty prostě kyslí nepříjemný zápach
ale byl například auta
po ulici jsem šla a cítila som
já jsem má fakt poci, že cítím tě zplodiny
jako mi prostě idu do nosa, já vím, že to
nedává asi zmysel, ale
toto byl moj pocit.
Takže mi naozaj
vlastně zazdřeval zapachať úplně všechno
tak pokračoval ten příbych.
No, což teď
koutom povídáme vlastně z ní tak lehce
ale nemusí být, musela si nějak
uspůsobit život, nebo domácnost,
nebo co to udělalo
tímcím každou dením životem.
No, změnilo se úplně všechno pre mňa
jako naozaj, já jsem
vhnět, keď jsem zjistila, že mi smrní kosmetika
ktorou jsem běžně používala
a to přito mi já jsem celkom člověk, který používá
dost jakože neperfemované věci

alebo také nie je úplne výrazné
přišel jsem to drogerie
a já nevím, 3,4 hodinu
jsem stála při regálech a
vyberala si nové produkty, které pro mňa budu v pohodě
takže výmenila som totalně
všetko, co vlastně běžně používám
no a potom
obrovská
kapitola to všetkého byla jedlo
a i vlastně stále je
já jsem naozaj nemohla
sastravovat tak, ako
jsem byla zvyknutá
začala jsem si postupně
robiť zoznamy potravín, ktoré
môžem a nemohem jesť
plus jeden, ktorý zachytával potraviny
ktoré někedy môžem a někedy
nemohem, protože ajto se dělo
ten deň bylo něčeho v pohodě
a v druhý deň je
musela jsem si robiť jedalničky
protože som vedela, že nemože
mėchávať to, čo budem jesť
a kdy budem jesť na náhodu
protože ako náhle máš takéto
limity tak si to naozaj musíš
plánovať, akby si to nechal na náhodu
tak celý deň ještě
protože zjistí, že ti veci smrdia
takže
plánování jedalničkou kupovanie
veci prostě dopředu
je dělo na druhý deň, protože
na druhý deň by jsem v obez nemala, čo ještě
no a potom
obrovský
dopad, který já jsem cítila
byl nějaký socialny, spoločenský
to, ako jsem vlastně spoločenský
dokázala, alebo ne dokázala žít a
ako jsem sa v spoločnosti
cítila. A jak se cítila

nebo jak to oblivnilo tvou společenskost?

No, ono to trochu súvý
s tým, a čem jsme už hovorili, že mi začal
smrdit priestor a trochu mi
začal smrdit.

Ako náhle máš takúto barieru
ako nále cítíš pachy, ktoré
iny ľudě necítí, tak
sa vychýbaš některým městám.

Já si pametám na příklad
situaci, kedy to byl naozaj
ten Januar, možno začetok
februára. Čiže
je naozaj prvé týždě to, čo já jsem to zažívala
a pametám si, že jsme mali velkú
poradu v práci.

To je porada, kde sa stretíme jako cela redakcia
a máli jsme zrovna nějaký
předplatitelský úspěch
a přinesli se torty upečené.

A všeci mali taky dobudu náladu,
všetci si dávali tam spolutu tortu
a já se musela odjistit z té městnosti,
protože mi bylo tak strašně zle
z toho pachu, který jsem tam cítila,
že jsem prostě nevěděla to vydržat.
Zavřila jsem se do naší kanceláře,
dala jsem si japko.

Hej, takže máš prostě
tuto barieru, nemožeš
šastretávať s tými ľudmi v priestore, který ti nějak smrdit,
které mi platíjí prejdeštourácie
a krčmi a prostě různé káviarně.

V káviarně ti smrdí káva,
někde v nějakého spodě ti smrdí pivo.
Já jsem mala fakt pocit, že vojdem do městnosti
a cítím tě trupky tej pipy.

A mala jsem pocit,
že ich nikto nečistil asi tak 20 rokov.
Akože to byl moj pocit.

No a úplně
bezpečné pre mne nebylo ani prostředě
když ho doma.

Ket si šil na návštěvu, tak si nemal na něj,

co ještě, protože hej,
tvoji kámoši ti prichistali nějaké pohostěně,
ale ty si si ho nemohl dať,
takže si si prinesol
ten jeden druh čipsou, který byl v pohodě
a
cítil si se jako úplný hlubák,
protože
si to nevedil vlastně úplně vysvětlit,
čo se děje.
A potom si pametám např. jedno situáciu
išla jsem na weekend
a moja mama mě čo varila v kuchyni
a já jsem celý weekend,
albo možno to bylo dokonca i trochu dlhšie
strávila, prostě zavreta
u seba v Izbe. Cítila jsem sa,
jak keby se s mnou trieskala jako najväčšie puberta,
keby sa nechceš rozpravať
ze svojimi rodičmi
a truciješ tam někde zavrety,
ale já jsem naozaj musela si
spraviť takúto fyzickú bariéru
mezi sebou a tím domom,
protože jsem to nedokázala vydržat.
Je to
nejlepší.
Asi je důležité asi pripomenout,
že Long Covid nemusí být v ozovkách
jenom, to, že ti smrtí svět
pripomenu, že to může mít příznaky,
které tě uvážou na postel
nebo těří tě z nemůžení opracovať
a žít a tak dále. Každopádne to,
co ty popisuješ,
je vlastně těžko predstaviteľné
pro člověka, kterému nos funguje normálně,
takhle ty vůjné nevynímat
a predstava, že ti tím vlastně
neustále něco otravuje, ty vlastně
na to nemůžeš přestat myslet, protože
pořád něco cítíš, je úplně šílená
a nevymyslit takhle daleko chce mít,
ale já si pamatuju, že tam existovala

i obava o tebe ve smyslu váhy,
že ty tím, jak smálo jedla
tak nebo málo co jedla
a tím pádem málo jedla.
Tak to bylo vidět
a ty sama zhádněla vym na instagramu
osobní váhu, protože si říkala
když ok, tohle bych měl nějak řešit.
No ano, asi je dobré povedať,
že já jsem i za normálních okolností
celkom taky drobný člověk
ani za normálních okolností
nevážím ani 50 kg.
Som prostě mala, som subtilna.
No a
ako jsem prestela jezť
tým normálným spôsobom, ako jsem byla
zvyknutá, tak jsem si začala všímat
na sebe, že
bylo to hlavně teda na oblečení, protože
já se nevážím večinou
velmi, velmi vynímočně,
ale na oblečení jsem si začala všímat,
že mě je všetko velké,
jako že rifle, trička a podprsenky
mě volí prostě zrazu velké.
Takže na uce jsem si musela začet
strážit kolko vážím,
aby som mala o tom aspoň
nějaké povedomie, aby som se nedostala
někam, kde to bude už fakt problém.
Už to velmi teraz
nerobím, protože mám pocit,
že už jsem sa to naučila aj lepšie v dnímať,
ako to je
vlastně s mojím čelom, s mohou váhou.
Takže váhu za chvíľku
vrátím hanka, ďakujem za požičenie
a co skoro jich dostaneš na späť.
Ale ano, akože boli tam aj tyto obavy
a vlastně mám pocit,
že věž, že ta váha
to je len nějaký jeden parameter,
ale já jsem nauze mám pocit,

že jsem byla nauze daleko slabšia
celé ty týždí, když jsem i prostě jedla,
jako jsem jedla, zrazu nauze ještě
úplně jiné věci, v něče možno
zrazu šip, protože jsem začel ještě
o mnoha věc zalaniny a tak,
ale prostě
tvoje tělo není zvyknuté fungovat,
tak jako zrazu funguje
a myslím, že se to podpísalo
na tom, ako jsem
byla prostě schopná nějaké
aktivity, ako jsem se cítila
vlastně aktivna, alebo neaktivna.
Já jsem se pavil o longovidus
u mělcem Adamem Hrubým,
je to i rozhovodný deník NCZ.
On longovid má
dlouhodobě, opravdu dlouhodobě
a opravdu ho to velmi zasáhlo,
je insolovaný, schovaný před světem.
On mluvil o
ideálu oběti, o tom,
že když někdo nemá
viditelný, paralizující problém,
když neleží na lůžku, když není z odkrvé,
nejme tomu rozumíš,
tak společnost
obtěžně vnímá jako obět.
Děkuje to, aby člověk byl vnímány
jako někdo, kdo nějakým způsobem trpí.
Zajímá mě právě ta neviditelnost,
že musíš někomu vysvětlovat něco,
co si vlastně neumí představit,
že třesně sešu kamarádu
a potřebojí se chovat úplně nějaký náč,
sešu rodičů, potřebojí se chovat
nějak úplně jinak, ale nikdo to
rozumíš, cítila se něco takového.
Já jsem naozem mala pocit
v tých prvých týždňoch
a trochu to platí a jistále teraz
a i keď už to má situaceje
je trochu lepší a už

tie veci se trošičku začali lepšíť.
Já jsem naozem mala pocit,
že jsem si vybudovala nějakú super schopnost.
Ako keby jsem dokázala
zachytávať nějakú essenciu
tých pachou, ktorej naozaj,
ktorej naozaj někde skrytá
úplně pod tým, člověk běžně cítí.
Při tých chemických veci,
při tých chemických veci,
jak jsem cítila fakt tako tu silnu,
silnu nějakú chemiu.
Při citrusoch a to mám do teraz
a i tě chemické veci,
ale i citrusy například taky,
ako keby štiplavu, ako sa ponad,
něčom.
Při rozkrojené zelení, nejsem cítila,
ako keby okamžitě začala hniť.
Prostě naozaj jsem mala pocit,
že moj mozok si vybudoval nějakú
natschopnost na tých všetkých
ostatných.
Já vůbec nevím, či keď o tom hovorím
a i keď jsem to popisovalo
v svém textě, či si to člověk dokaže
představit,
asi úplně nije,
protože tím prostě sem nepřešil
a asi je to úplně normálne len.
Naozaj z mojej skusivosti,
čo se potom staněje, že se cítíš naozaj
velmi sám v tom celom,
protože ti velmi nikto nerozumě,
ty zároveň nemáš schopnost
to vysvětlit tak, aby to člověk
naozaj pochopil.
To je také dobré rady
a to je hrozně prostě milej
a já to chápem, proč to robí,
ale oni vůbec nechápu
tu pointu toho, ako to celé funguje.
Vězná příklad tě někdo začne hovorit,
že no, aj mě trochu,

akože smrdi káva,
ale mě smrdí tak, že já ju fakt
prostě nemohl, že vypít.
Já se teraz ospravil, ale pre mě
káva má nějaký fakt, že fekalny nádých.
Tak to.
Alebo tě někto pověře,
a nevím, avokado.
To je prostě potravina,
která nemá prečo žiadnu huonu,
to bude v prťeba v pohodě.
No, lenže ta parosmia, to je
vlastně diagno, za ktorou
já trpím parosmia, ako
stavu, pri ktorom tvoj mozov
nedokáže ty zachytěné huoně
receptormy správně interpretovat.
Při tej parosmii
to nefunguje intuitivně,
že co nijak nesmrdí normalným ľuďom,
vůbec okaz normálným,
pre mňa je avokado jedno
obrovské peklo, pretože smrdí
jako keby hnulo 30 rokov jazky
nyně, kde vzadu.
Takže vlastně
u ľudí se tě je snažia
byť taky jako nápomocný,
byť k tebe jako, že
milý a dobrý a tak, ale
ty máš stále pocit, že im to
nevěžu plně vysvetliť,
zároveň im to nechceš stále
vysvetlovať, pretože to by si nic jiné robil,
protože to zákaždím,
jak smrdí, tak nemáš se za každým
to tím ľuďiam ho vyríť, ved' to by si nic jiné robil.
Takže jsem tak ciklíš vlastně
sám, nemáš asi úplně
velá lidí, s kterými o to možeš
ho vyríť, nechceš o tom dokoláho
vyríť, mě něčeho dospo mohlo
bolo, že jsem si našla na facebooku
support skupinu medinárodmu,

kde je asi 50 tisíc členů
a tam se nějak prostě
zdělají tě zkušenosti.
Každý to má trochu jinak s těch členů,
pre někoho v povodě, pre druhého není,
ale minimálně
zdělat je ten pocit společný,
že fakt mi jako nehráblo,
že já naozaj mám problém, který existuje
a má ho i
toliko to a toliko to iných lidí a
podme si nějak navzájem pomociť
už len tým, že to spoločne kmenujeme.
Jasne, to je ten kontakt s ľuďmi,
ktorý ťe prostě chápou, pretože
jednodušne prechádza tým samým, ale
když se ještě na chvíľku zastavujeme
těch lidí, který jsou fúsovkách zdraví
které je rodina, jak můžou blízcí lidé
pomoci, nebo minimálně, jak mají
reagovat, nebo upravit svoje chování.
Víš, jakože je tam nějaká poučka,
kterou se z toho vzala?
Na to jsem napyltel vlastně věcí lidí,
aj naši skveli kolegovia,
aj moja rodina, aj vše li kto.
Některé věci
prostě nezměníš. Já atěž
nechcem, aby moja stav, moja diagnoza
nějak zasahovala takým
spôsobom, že jim to buděl až nejak
do života iných lidí. Ako to,
že se v našich redakci varají jedna káva
za druhou, v oboch krídlach naši redakcie,
to prostě nezméním, pretože
vím, že to taky je,
a prostě to tak všetci vlastně potrebujeme.
To, že mi to smrdí,
tak s tím sa prostě já musím nějak
vysporiadať a nebudem teraz
meniť pracovný deň 60 ľudí,
protože já mám nějaký problém.
Musím ale povedať,
že mám, jakože z

tých blízkých lidí okolo, okolo
nebo naozaj
lidí, které byly velmi zdělný
v očitom, ako to zrovna já mám
naša koleginia Dominika Píhova
například vždycky, keď si prineslej
jedlo do naše kanceláře,
zapytela, kaj si v pohodě prostě
mám si to odnězně kam von.
Vždycky, jako místlova na to,
že tam ten problém může být
úplně úžasná je
moja mama,
a keď som zrovna u našich,
ta se naozaj snaží
variť veci, ktore
zrovna může měst, a
vymýšlet nějaké nové,
ktore by mi mohli fungovať.
Neviem,
no, mě čo fakt,
jakože pomáha je to
vedo mě toho, že ty lidí,
jakože vedí, že tím prechádzáš,
nějak to majou vzadu v hlavě
a chápu, že ke co
správaš zrovna nějak dívně,
takže možná to nějaký asi důvod,
a že ti to může být, jakož nepříjemné
děci.
Nemusí jakoli tomu totalně ménit svoj život
jakože odzákladou, ale to vedo mě,
že aha, toto může být problém
a budem na to myslit,
tak to je pre mňa
velmi příjemné.
Podle světové zdravotické
organizace prodělalo jenom
v Evropě za první dva roky pandemie
covidu. Long covid
minimálně 17 milionů lidí.
Miliony lidí podle tehle organizace
muset žít s tímhle tím problémem
roky.

Šla s celou tu letou věcí
tě samá klékaři?
Išle som glékárový, když som
mala ten zánět důčín vtedy.
To bylo, to bylo v tej akutnej
fáze prostě predvějanočnej, který
jsem zyskala neschopenku atak.
Od který jsem i spustila
tato párosmi, já jsem u klékaři nebola,
ale premýšla jsem nad tym, že
pojdem. Já jsem
zvonila taku čakaciu metodu,
chodila jsem si, že
počkám, ako se to bude vyvíat, protože
já jsem sama nevedila,
o čom všetkom tady, jak noze
pre mě je,
čo všetko mi to zasahuje,
jakože nevedila, ako to popisat
k té lekárke, ak k něj pojdem.
Zdalo sam ji úplně absurdne,
že by som k něj
přišla a povdala jej,
že větě, čo jeden deň mi,
červená repa smrdí a druhý deň,
já nevím, jak by se na mě
dívala.
Takže jsem čakala,
mezi tým jsem začala brať
vitaminy,
začala jsem brať pomerň
jakože silné, ale volně
dostupnésta, ale bečko.
Nevím, čím ji pomohlo práve ono, ale
prostě to nějak trošku se začalo
lepšíť časom, ale ta trajektoria
naozaj nabrala potom lepší spát
a v tejto chvíli necítím, že by som
potrebovala to nějak akutně
řešit z lekárkou, ale
akby to například
pokračovalo, teraz jsem
skoro na 3. mesiaci
a asi po dvoch se to pre mě začalo lepšíť.

Akby to ten 3. mesiac napríklad pokračovalo
stále tak zle, ako to bolo teprve dvá,
tak by som za ňu určite išla
minimálne už lant, pretože
by som chcela vedieť, či mám všetky živiny,
ktoré potrebujem a či moje telo
funguje, tak ako
je v pohode.

To bolo moje pramišlenie nad tým, no.
Ale myslím si, že to je
tak, že ťažká otázka vlastne pre
ľudí, ktorý tým to trpeli lebo
ako si ti spomínal o tom longko
vide sa stále veľa nevie,
ani lekári o ňom až tak veľa nevedia
ani výskumníci o ňom
a niekedy zázračna liečba naň ho
neexistuje.

Stále to, čo sa najviac sprižbkuje,
že to niekedy od hneď časom
a potom je to asi o tom
jako veľmi osvetleného lekára máš
či sa v tom niekedy sám
snaží orientovať a hľadať niekedy možnosti
ale myslím, že toto je ťažšie jednoduchých vecí, ktoré na tom takhle dnešne snaží.

Ude, ktoré to majú naozaj blbé,
a to ja som na tom ešte dobré, ale keď niekto naozaj má kognitívne problémy, nevedieť a tak,
myslím, že to musí byť strašne frustrujúce, čože vôbec nevieš, s kým sa máš poradiť.

Ano, a objavovali sa príklady stigmatizácie, gaslightingu i práve denník n priniesol príbehy ľudí,
ktorí obežili množstvo tvých lekárov, lekárek, vyslechli si i to, že sú simulanti.

Ja rozumiem to, môže to zase, ako sme sa už bavili minule a pred minule ty si racionálny človek,
bolo to promyšlené to, že snežila k lekárovi, ako lekáre, ale myslí, že tam treba i hrať rolu toho,
mala sa treba i obavu z toho íť s tým lekárom alebo lekáre.

Vkľúčenému, že bys mu to treba mala pocítiť, nedokázala dobre vysvetliť,
to on berte povedal, že sa vymýšľáš, alebo niečo takéto?

Neviem, či som mala pocítiť, že by som povedala lekárovi, že si vymýšľam to, to asi úplne nie,
ale rozhodne som mala pocítiť, že to absolútne nedokážeme vysvetliť.

Že ja vôbec neviem, čo sa ani deje, vôbec neviem, nájdete slová na to,
ako to popísať. A pre mňa napríklad bolo hrozná fajna napísať ten text

a niekedy to dať do jedného celku, že zistiť si a zamyslieť, že tak to teda pre mňa je,
jako to vyzerať a tak, ale mám som určite obavu z toho, že to jednoducho nebudem vedieť popísať.

To, ako by reagovala, to ja vôbec neviem, nebola som tam tak, že sa to ani nedozvím,
ale ja verím tomu, že mnohí ľudia to takto môžu mať, práve pretože jednoducho o tom longko vidieť sa
veľmi málo

a vůbec se netuší ani čo všetko, to prostě obnáša a jako to liječit,
tak já věřím tomu, že ty obavy moužu být jako úplně reálně a chápem ich.
Ten příběh vypadá to, bude mít a tak trošku i má happy end, ta situace se zlepšuje u tebe.
Jak ti teda longovi zasahuje do života teď? Co ti teď pachne nebo jak to říct?
Ono se to fakt zlepšuje ten poslední, poslední čtyři týdne badám, že to je fakt výrazně, výrazně lepší,
ale rozhodně to není, jakože tak, ako to bylo pred tím, čo mi stále veľmi smrdí su všetky kosmetické
veci.
Trošku se zmenila, jako keby ta esencija toho pachu, pre mě, pred tím to byla taká hniloba, alebo,
nevím,
jako to nazvať a teraz je to prostě čista chemikália. Každý člověk, který má na sebe například
parfem,
mivoňa úplně rovnako. Cítím úplně rovnakou v uoňu z každého z nich a je jedno,
aký ten parfem máš a aký je drahy a všetky mi smrdí.
To a naozaj mám pocit, že mám něku antenku na to, kterou dořezoznávat aj velmi zdělky.
Boli jsme minulý týždí na dovolenke a prechádzali jsme se po Londíně a já som mála fakt pocit,
že každý jeden člověk, čo prechádzat, že to cítím. Naozaj na jakož dělaku vzdělenost vlastně,
ale toto je něče, čo velmi, velmi pocitím.
Velmi mi smrdí a všetky restaurácie.
Když prechádzám okolo restaurácie, tak je jedno, či se tam připravuju mastne burgeré,
alebo kebabí, alebo nějaká super kuchynia.
Hrozně cítím, ako keby tu kuchyni, ten proces toho varenia, to je velmi nepříjemné,
stále vlastně v priestore, v mestách a tak.
Stále mi pak hnu některé potraviny, pečivo se trochu zlepšilo už děni tak hrozné,
ale například chlép stále nemohem tam cítím, ako keby nějaký prostě k vás jacy proces.
Pardon, že jsou tak eksplititné.
Citrusy jsou fakt úplně jako saponát, bělý jogurt je jako něče,
čo už velmi dlho hnije, prostě zostaví některé ty veci stále velmi podobné,
ale se trošku lepší, něčo úplně nije.
Ale už vám minimálně pocit, že nějak se dokážeme naježt
a už v tom dokonce mála aj pícu.
Tak už si cefu dobenu, ale byla to píce, tak to bylo super.
Říká redaktorka děníku N. Karolina Krinková.
Karolino, ještě než se rozloučíme, tak tím chci pográtulovat k nominaci na novinářskou cenu.
Toto reportář, kterou jsem psal, je fakt super.
Jsem rád, že se toho všimli i porodci a porodkyni.
Děkujem, Vidko, si strašně zloty.
Mějte se moc zesky, ahoj.
Děkujem, ahoj.
Následuje krátká reklamní pauza. Za 15 sekund jsme zpátky.
Užijte si projekt se nejlepších vědeckých dokumentů z celého světa.
58 ročník mezi národního festivalu Akadémia Film Olomouc
proběhne 25. a 30. dubne.
Akreditujte se zdarma na www.fo.cz.
A teď už jsou na řadě zprávy, které by vás dneska neměli minout.

Česko zřejmě bude ze zákona vynakládat každoročně nejméně 2% HDP na obranu. Vládní předlohu, která má vedle zakotvení obraných výdajů také zajistit stabilní financování nákladných obraných projektů k modernizaci armády, dnes schválí lastěmovna. Sout v kouse Beretta týkající se vynášení informací stresných řízení uložil pražské státní zástupkyni Dagmar Máchové tři roky a čtyři měsíce vězení. Soukromého detektiva Igora Gáborika poslal do vězení na tři roky. Polici z turatka Holuba potrestal dvou a půl letím vězením. Podle Petra Pavlase Česká Republika měla připojit Křaloběna Maďarsko kvůli zákonu proti LGBTQ plus lidem. Řekl to natiskové konferenci v Bruselu. Prezident doplnil, že jde o jeho osobní názor. Ruský letoun Su-34 zřejmě o milem zhodil bombu nad ruským bělgorodem. Došlo k poškození obytných budov, jsou hlášení dva zranění. Incident priznalo už i ruské ministerstvo obrany a uvedlo, že probíhá vyšetřování. A školní rada amerického státu Florida rozhodla, že o sexuální orientaci a džendrové identitě se ve školách nebudou moci učit děti až do 18 let. Zákaz se týká všech státních škol. A na závěře ještě něco, co mě zaujalo, a možná by mohlo i vás. Nějakou aplikaci na streamování hudby si předplácíme asi skoro všichni. Do teď to ale měli komplikované fanouřci klasické hudby. Ta se do těch současných Spotify a Apple Music aplikací špatně katalogizuje, protože má z vás specifika. Každá skladba byla zahrána v mnoha různých provedeních, všechnožných orchestrů nebo dirigentů. Klasičtí skladatele taky netvořili alba, že jich díla jsou rozdylená do částí, partů, je to složité. Tohle všechno se na naše displeje vejde v nějaké organizované podobě, prostě velmi obtížně. A medická společnost Apple přišla snovou aplikací Apple Music Classical. Pokud Stefanošci nebo faninky, klasiky, tohle by opravdu mohlo být zdá se pro vás. Já jsem spíš. Rekreační fanoušek, ale podle textu, různých odborníků, lidí, kteří tomu rozumí, se takhle přehledná a použitelná kníhovna klasické hudby v našich kapsách ještě neobjevila. Cele je to součástí předplatného Apple Music. Pokud tuhle službu používáte, tak si tu aplikaci prostě stáhnete. Pokud ne, tak stojí 165 korun měsíčně. Apple Music Classical, to je můj dnešní tip.

Naslišenou v pondělí.

Jsou lidé tak pokojní,

že i před půvabem obrazu zůstanou klidní a spořádaní,

jako knedlíky.

Přijďte objevit půvab děl Józefa Mánesa,

gény a pražské umělecké scény poloviny 19. století.

Národní galerie Prahavá ze své Dovalčteňské jízdárny

na výstavu Józef Mánes Člověk umělec Legenda.

Výstava potrvá do 16. července.